

Tožba.

kako mi je hudó,
Ker me ne pusté od doma —
Mnogo jih po svetu roma,
Božja čuda zre okó.

Neprenehoma naprej
Hodil bi iz krajev v kraje,
Bilo bi mi v srci slaje,
Kakor v domu je doslej . . .

Slušaj me, prijatelj moj,
Ki želiš v tujino širno,
Željo to zatrí nemirno,
Drag ti dom ostani tvoj!

O, resnično: lep je svet,
Ker ga Stvarnik je ustvaril,
Hrib in dol mu je podaril,
Gozd in gaj in sad in cvet.

Toda kdor svoj dom pusti,
Rad korak bi svoj obrnil
In se v kočó rodno vrnil,
Kjer je živel mlade dni.

Vleče ga v domači kraj
Čudna želja, čudna sila,
Ki mu dom je prikupila,
Da se zdi mu svetni raj.

Srečen pač, kdor hrepeneč
More zopet v dom dospeti,
A hudó mu je živeti,
Kdor domovja nima več.

In zató, prijatelj, veš,
V tuji svet nikar ne sili,
Živi v domovini mili,
Dokler moreš, dokler smeš!

— n —

Kako bo Janko ptice lovil?

Ste-li čuli, ste-li čuli,
Kaj je mali Janko rekel?
„Nikdar več ne bom na paši
Za nobeno ptico tekel.

Vsak dan bom solí prgišče
V robcu si na pašo nesel

In ko ptica pride blizu,
Sol ji bom na rep potresel.

Ptic vse polno bom nalovil,
A prav nič ne bom se mučil,
Saj takó sosedov hlapec
Me sinoči je naučil.“

Smiljan Smiljanič.

LISTJE IN CVETJE.

Naloga.

Naj kdo izmed naših vrlih pesnikov zloži detinsko pesmico, katera izražaj misli in čustva, ki jih vzbuja blagočutnemu opazovatelju ta-le slika.

Uganka.

(Priobčil Fr. Klemenčič.)

V vasici kmetov pet živi:
Štirje skupaj, jeden sam;
Najnižji vseh njegov je hram,
Prijazen sosed v njem sedi.
Pomaga vsem mejašem rad;
Kaj revna vas počela bi,
Da njega ne imela bi,
Ko v tlako ji veleva grad.
Vasici takšni dve imaš. —
Moj otrok, glej, graščak si ti!

Le hitro, meni se muđi,
Povej sosede, če poznaš.

(Odgonetka uganke v prihodnjem listu.)

Kdo vé:

1. Kateri možje se imenujejo cerkveni učeniki?
2. Zakaj se soba po zimi hitreje prezrači, nego po letu?
3. Kako se sneg zažge?

⇒ **Rebus.** ⇐

(Rešitev in imena rešilev v prihodnjem listu.)

Vabilo k naročbi. Že jedno četrtno stoletja preskrbljuje »Vrtec« našo ljubo mladino z zdravo in tečno dušno hrano. Doda našal ji je lepih povestic, katere tako rada čita in posluša, da si po njih blaži svoje nežno srce in širi svoje dušno obzorje; razkazoval ji je lepoto narave, opisovaje razne živali in rastline ter druge mičnosti stvarstva Božjega; prikupiti se je skušal z lepimi slikami; skrbel je za prijetno zabavo, dobro vedé, da mladosti dóba je in bodi zlati čas radosti in veselja; osobito pa je skrbno gojil one cvetke-krasotice, ki se jim pravi pesmice in ki tako zelo ugajajo mladostnemu nepopačenemu srcu. Kdor se zanima za naš »Vrtec« in njegovo prilogo, se lahko prepriča, da mu zemljica ni še opešala, da se vrtnar in njegovi delavci še niso utrudili. Nikar torej ne bodi nobenemu prijatelju slovenske mladine žal za malo svotico, ki jo potrosi za tako plemenito mladinsko razvedrilo. — »Vrtec« bode izhajal še dalje takisto kakor doslej. Cena listu s prilogo vred ostane dosedanja: 2 gld. 60 kr.; priloga »Angeljček« se lahko naroča tudi posebej in stane na leto samo 60 kr. (Na 10 izvodov pod jednim zavitkom 1 po vrhu.) — Naročnina in vsi spisi, namenjeni »Vrtcu« in »Angeljčku«, naj se pošiljajo z naslovom: Anton Kržič, c. kr. profesor v Ljubljani, sv. Petra cesta 76 (župnišče), ali pa krajše: Uredništvo Vrtčevo v Ljubljani. V Ljubljani se naročnina tudi lahko oddaje v »Katoliški Bukvarni«.

Urednik in založnik.

»Vrtec« izhaja 1. dné vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr. — Uredništvo in upravništvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.

Izdajatelj, založnik in urednik **Ant. Kržič**. — Natisnila Katoliška Tiskarna v Ljubljani.